

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Aquarum monstra.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

guitudine vehis, colore adusto, comete quaque illis noctibus flagran-
te. Quod si quis pradietum credat, simul fateatur necesse est, ma-
ioris miraculi diuinitatem Anaxagora fuisse: soluiq; rerum natura
intellectum, & confundi omnia, si aut ipse sol lapis esse, aut vniquã
lapidem in eo fuisse credatur, decidere tamen crebro non erit dubi-
um. Pluias sæpe cecidisse portentosas etiam Sanctorum histo-
ria confirmant; lapidem è sole lapsum, Anaxagoræ fabula
est, tamen in Abydi gymnasio ex ea causa cultus dicatur.
Mirum est, si non & lucem fudit, & tanto casu libratus se aut
subiecta rumpens altè terram subiit. Posset fortasse color huic
fabulæ addi ex Peucero, qui scribit, paulò ante initium belli
Peloponnesiaci ingentem cometem, post solis occasum eni-
tuisse, & continuos 75. dies exarsisse: mox tantam ventorum
coortam vim, vt fragmen à monte auulsum in sublime abri-
puerint: quod, vbi ad urbem Thraciæ Ægospotamon deci-
disset, è cælo fuisse præcipitatum, creditum esse. Sed fabulæ
fabulis non fulciuntur. Et suppetunt alia monstra, vt non
necesse sit, à fabulis opem flagitare. Nam de B. Lupo Episco-
po & Confessore, apud Senonas, refertur, præfente clero,
quadam die, eo sacris altaribus astante, lapsam esse cælitus
gemma in eius calicem sanctum; similiaque complura pos-
sent recenseri, miraculosa potiùs, quàm monstrosa. In aère
quoque alia multa euenerunt, sed illa alium sibi locum po-
stulant; & sufficiunt, quæ dedimus, quæque de admirabili
auium genere passim narrantur, vt de auibus bina capita ge-
rentibus, & de anseribus venenatis, qui in Pfylenfi regione
conspiciuntur in alto quodam monte, vbi est lacus, quem ex
lachrymis Adami & Euzæ, cum ab angelo è Paradiso expulsæ
essent, ortum fabulantur. Et quia de aquis loqui cœpimus, ad
aquis porro eamus.

Aquis sua monstra esse quis dubitet, cum nonnullæ vel
ipsæ sint monstrosæ? Nam nec aquarum natura à miraculis ces-
sat. In Ciconum flumine, & in Piceno lacu Velino lignum deiectum, la-
pideo cortice obducitur: & in Surio Colchidis flumine adeò, vt lapi-
dem plerumq; durans adhuc integat cortex. Similiter in flumine
Silaro, ultra Surrentum non virgulta modo immersa, verum &
folia

Casp. Peucer,
de Meteorolo-
fol. 252.

Montenill.
pag. 173.

VII.

Plin. lib. 2.
nat. hist. c. 116.
Plura de mi-
rabilibus
aquis in
idem lib. 31.
c. 1. & seq.

folia lapidescant. In Dodone Iouis fons cùm sit gelidus, & immer-
sus faces extinguat, si extincta admoveantur, accendit. In Ilyrii
supra fontem frigidum expansæ vestes accenduntur. Iouis Ham-
monis fons interdum frigidus, noctibus feruet. In Falisco omnis aqua
pota candidos boves facit: in Bœotia amnis Melas oves nigras: Ce-
phissus ex eodem lacu profluens, albas: rursus nigras Penius, rufi-
fasq; iuxta Ilium Xanthus, unde & nomen amni. In Ponto fluvius
Astaces rigat campos, in quibus pasta nigro lacte equa gentem
alunt. In Carrinensi Hispania agro duo fontes iuxta fluunt, alter
omnia respuens, alter absorbens. Amnes retrò fluere, & nostra
vidit atas, Neronis Principis annis supremis. Hæc si naturæ sunt
opera potius, quàm monstra, sunt tamen mirabilia; neque
omnia seruant naturæ tenorem, cui saltem aduersum est, vt
flumina in caput reuocent liquorem, nullo terræ motu exten-
rita. Neque solita lege accidit prodigium, vt cùm Dionysius
iunior suo principatu pelleretur, mare, vno integro die, dul-
cesceret.

VIII.

In ipsis autem aquis, vel ab ipsis haud rarò vera mon-
stra proueniunt. Vt enim immania illa, & sua se vastitate,
prodentia mendacia hinc non immisceam, quæ Lucianus, in
duobus libris *verarum historiarum* recenset, ex vero notus est
S. Maclouij piscis, pro insula habitus, in quem & vectores
excenderunt, & S. Maclouio sacrificanti adfuerunt. *Mena*
Egypti præfecturam gerente, in Nilo flumine mira quadam &
inopinata apparuerunt. Nam cùm Præfectus hic in locum Egy-
pti, qui à figura elementi Delta nomen accepit, negotij causa venis-
set, maneq; ad litus accessisset, ab imo fluuio vir obstupefenda mi-
lis emerfit, facie gigantem referens, truci aspectu, coma subflaua,
canis intermixta. Mala, quales habitiorum, & ad palastra insti-
torum esse solent. Lumbi uantici, pectus validum, tergum latum,
quale herosum, brachia torosa. Porrò vsque ad naturam sese sta-
bandum præbebat: reliqua membra aqua cooperiebant. Imitaba-
tur enim virum pudentem, nolentemq; partes illas liberorum præ-
creationi idoneas spectantium oculis exponere. Huuc contemplatus
Alexandria, siue Egypti Præfectus, crebrius adiurat, vt, si qui-
dem è demonibus sit, spectatores illatos dimittat, & quiescat. Sio
aliquid

Theophyla-
tus Simocata
lib. 7. tri-
storiz Mau-
ritij Tiberij
In p. c. 16.